

لبخند ظریف آل سعود را گستاخ‌تر می‌کند

صفحه ۲

سه‌شنبه ۲۷ بهمن ۱۳۹۴ ■ ۷ جمادی‌الاول ۱۴۲۷ ■ ۱۶ فوریه ۲۰۱۶ ■ سال هشتم ■ شماره ۱۸۲۳ ■ صفحه ۱۶ ■ شماره ۱۰۰۰ تومان

عراق: جنگنده‌های سعودی را می‌زنیم

صفحه ۱۵

VATAN-E-EMROOZ ■ Vol.08 ■ No.1823 ■ Tue.Feb.16, 2016 ■ ISSN:2008-2886

۱۱۷۷ سال و ۵۸ روز گذشت

تیتراهای امروز

روز گذشته از سوی معاون اول رئیس‌جمهوری صورت گرفت

حمله به منتقدان محرمانه‌سازی

صفحه ۳

با توافق بانک‌ها از اول اسفند صورت می‌گیرد

کاهش سود سپرده‌های بانکی

صفحه ۳

گلابه خانواده‌ها از آموزش و پرورش دربارہ شهریه مدارس ادامه دارد

اداره مدارس با جیب والدین!

صفحه ۴

واکنش معاون سیاسی سپاه به دم تکان دادن حامیان دولت برای تفنگداران امریکایی

آمریکایی‌ها بر بدن شهید مهدوی میخ کوبیدند!

صفحه ۲

آسمان پایتخت روی موج آلودگی

صفحه ۴

نگاه

«سرخوردگی خلیفه»

اردوغان، فردای آزادی سوریه

حسین کاظم‌پور

از ۲۵ بهمن ۸۱ که اردوغان توانست بیست‌وهفتمین نخست‌وزیر جمهوری ترکیه شود تا امروز تحولات بسیار زیادی را پشت‌سرخ گذاشته که بعضی از آنها بشدت با هم در تضاد هستند و تحلیل پیچیده‌ای دارند؛ از گرفتن جایزه کمیته آمریکایی یهودیان در اولین سفرش به آمریکا به عنوان نخست‌وزیر تا صحبت ضد رژیم صهیونیستی در اجلاس داووس سوییس در پاسخ به شیون پرز و روابط پیچیده ترکیه با اسرائیل و در عین حال با فلسطین. هر چه هست از سال ۹۳ پس از مراسم استقبال بحث‌برانگیز از گرفتن جایزه عباس همراه با ۱۶ سرباز با لباس‌های نظامی تاریخی، اردوغان این پیام آشکار را به همه صادر کرد: «من سودای خلافت دارم». در آن مراسم ۱۶ سرباز با لباس‌هایی که به گفته خود اردوغان نماد دولت عثمانی است روی پله‌ها ایستادند و در پایین مراسم استقبال از محمود عباس، رئیس حکومت خودگردان فلسطین اجرا شد.

اردوغان سرمست از قدرت، بعد از اصلاحات اقتصادی در ترکیه محبوبیتش افزایش یافته بود و حالا با پشتیبانی از تغییر نظام در کشورهای عربی می‌خواست خیال خلافت عثمانی را جامه عمل بپوشاند. روزهایی که اردوغان روابط دیپلماتیک با همسایه بارزش یعنی سوریه را در حد روابط خانوادگی بالا برد خیلی با جنگ در سوریه فاصله نداشت، چراکه وقتی که وی نتوانست از این روابط برای به قدرت رساندن اخوان المسلمین استفاده کند مسیر سرنوینی بشار اسد را در پیش گرفت. حمایت گسترده وی از مخالفان حکومت قانونی سوریه باعث پدید آمدن گروه‌های النصره و داعش شد. اما اوضاع بر وفق مسراد رجب طیب‌اردوغان پیش نرفت؛ حکومت بشار اسد سرنگون نشد. از طرفی حمایت روسیه از کردهای سوریه که با تدبیر حکومت مرکزی قدرت گرفته بودند خشم ترکیه را بیش از پیش برانگیخت و این ۲ کشور را هم وارد جنگ نیابتی کرد که اولین نشانه آن مهر ۹۱ بروز کرد. فرود اجباری هواپیمای سوری توسط جنگنده‌های ارتش

ترکیه که حامل مسافران روس به سمت دمشق بود در آنکارا و بازرسی از آن به اتهام حمل سلاح برای کمک به رژیم بشار اسد، ترکیه و روسیه را وارد بحران‌های دیپلماتیک کرد که با سرنوینی سوخوی ۲۴ روسیه توسط اف ۱۶ ترکیه به اوج خود رسید.

ترکیه که حامل مسافران روس به سمت دمشق بود در آنکارا و بازرسی از آن به اتهام حمل سلاح برای کمک به رژیم بشار اسد، ترکیه و روسیه را وارد بحران‌های دیپلماتیک کرد که با سرنوینی سوخوی ۲۴ روسیه توسط اف ۱۶ ترکیه به اوج خود رسید.

ادامه در صفحه ۵

آیا پنهان کاری در قراردادهای جدید ارتباطی با ورود شرکت‌های استعماری به ایران دارد؟

محرمانه‌های انگلیسی

صفحه ۲

پس از امضای قرارداد

رمزگشایی جدال گازی ترکیه و تئوری بازی‌های محرمانه

دکتر محمدرضا مهدیاراسماعیلی

آنچه گفته شده، ممکن است حجم گازهای صادراتی توافقی ایران به ترکیه بسیار بیشتر از ۱۰ میلیارد مترمکعب سالانه باشد و لذا به همین دلیل میزان جریمه، افزایشی غیرمتعارف یافته باشد. بر اساس اسرار اوپک، کل صادرات گاز ایران طی سال‌های ۲۰۱۲ تا ۲۰۱۴ به ترتیب ۹۳۰۷، ۹۱۵۲ و ۸۳۳۶ میلیارد مترمکعب بوده است که علی‌الاصول - جز حجم اندک صادرات به ارمنستان - تمام آن مربوط به صادرات ترکیه بوده و لذا این احتمال محکوم به شکست است. مگر آنکه آمارهای اعلام شده را محدود بدانیم!

اما احتمال دیگر بر اساس ادعای کشور ترکیه مبنی بر بالا بودن قیمت گاز طی سال‌های ۲۰۰۴ تا ۲۰۱۴ ۲۰۱۴ قوت می‌گیرد. بر اساس آنچه ترکیه مدعی شده است، قیمت فروش گاز ایران نه‌تنها از سال ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۱، بلکه از سال ۲۰۰۴ غیرمنصفانه بوده و مشمول تجدیدنظر است. بر اساس این مدعا، رقم جریمه ایران طبق لایحه تقدیمی ترکیه به دادگاه بین‌المللی حدود ۲۰ میلیارد دلار برآورد خواهد شد که قطعاً مهم بوده و جهت دوم از حیث اسپک گاز؛ بنابراین در نگاه اول علت محرمانه بودن رقم جریمه ایران این است که علاوه بر کاهش قیمت منطقه‌ای گاز - که حرجی به کسی ندارد- بخشی از این جریمه به جهت بی‌تدبیری در عقد قرارداد است.

ایران در این قرارداد به دلیل رقم بالای ظاهری آن حتی از فروش گاز به کشورهای دیگر نیز تا حدی باز مانده است چراکه همواره نرخ خود را با نرخ اسمی قرارداد ترکیه مقایسه کرده است. البته برای بالا بودن نرخ اسمی قرارداد گاهی دلایل اقتصادی بین‌المللی و منافع ملی را نیز مطرح کرده‌اند. استدلال شده که اگر ایران با نرخ اسمی مناسبی به فروش گاز بپردازد، این نرخ اسمی به نفع ایران در منطقه جا می‌افتد و راه را برای تعیین قیمت صادرات به کشورهای دیگر هموارتر می‌کند. این مبنا بی‌اعتبار است زیرا رقم فروش گاز ایران به ترکیه آنقدر غیرواقعی بود که اعلام عمومی آن نتوانست موجب تثبیت قیمت گاز منطقه شود و احتمال کاهش آن را مرتفع کند.

تاکید بر محرمانه بودن میزان جریمه، اما نگرانی‌های دیگری رانیز به ذهن متبادر می‌کند و این احتمال را تقویت می‌کند که رقم این جریمه علاوه بر مساله اسپک گاز که ناشی از عملکرد حيله‌گرانه ترکیه در حین قرارداد بوده، احتمالاً دلیل دیگری نیز داشته باشد. در این میان احتمالاتی برای علت محرمانه شدن این موضوع به ظاهر پیش پا افتاده وجود دارد که به شرح زیر خواهد بود. اولین احتمال آن است که فرض شود بر خلاف

دادگاه اخیر علیه ایران که در آن محکوم به گرانفروشی شدیم نیز چیزی از ارزش‌های ما کم نشود! در واقع حقیقت آن است که قیمت توافقی فروش گاز ایران طی این سال‌ها آنقدر چرب و بالاتر از قیمت منطقه‌ای گاز بوده است که محکوم شدن ما به این ارقام اصلاً شرمندگی ندارد! اضافه کنید که ما در این دادگاه اخیر علاوه بر گرانفروشی گاز، متهم به «نامطمئن بودن شرکت ملی گاز ایران در تحویل گاز» نیز شده بودیم که خوشبختانه از آن نیز تبرئه شدیم و تنها به دلیل گرانفروشی رقمی بین یک تا ۲ میلیارد دلار جریمه شدیم که با سربلندی آن را - مثل همه دفعات قبل! - به مرور زمان تسویه خواهیم کرد.

در تحلیل قیمت بالای توافقی در این قرارداد - ممکن است گفته شود: «روزگاری ایران توانسته با بهره‌گیری از نیاز کشور اجنبی ثروت ملی و جبران‌ناپذیر خود را به بالاترین قیمت ممکن به او بفروشد و این جای بسی خوشحالی است. اکنون نیز ترکیه توانسته است با تمسک به دادگاه بخشی از این رقم را برگرداند و این در معاملات فروش گاز بدیهی است. پس جای نگرانی نیست!» برای اینکه بی به صحت این گزاره غرور آفرین ببریم لازم است از منطق قراردادهای فروش گاز اطلاعاتی اجمالی داشته باشیم. اصولاً طبق قراردادهای بین‌المللی گاز، قیمت فروش این محصول بر اساس قیمت روز فرآورده‌های گازی و قیمت گاز منطقه و اسپک گاز تعیین می‌شود. اسپک گاز، پیمانهای برای سنجش مشخصات شیمیایی و کیفی گاز است. اگر بر خلاف قرارداد، قیمت منصفانه خیلی بالاتر یا پایین‌تر برود، طرفین قرارداد می‌توانند برای تعیین قیمت تعادلی جدید به دادگاه بین‌المللی طرح شکایت کنند.

در پی آخرین شکایت ترکیه بود که دیوان بین‌المللی ایران را به گرانفروشی گاز متهم کرد. ضمن اینکه باید بدینم این دادگاه تنها مورد از پرداخت غرامت ایران نیست؛ بلکه جدیدترین آن است! ایران در این قرارداد یک بازی بسیار ساده از ترکها خورده است. اگرچه ما در ظاهر خوشحال از آن بودیم که رقم

بررسی قرارداد فروش ۲۵ ساله گاز ایران به ترکیه اکنون زمانی به ۲۰ سالگی

خود رسیده است که در این مدت باید سالانه بین ۲/۵ تا ۳ میلیارد دلار برای ایران درآمد عاید می‌کرد. ابتدا خیلی روشن توضیح دهم که قرار بود طی این قرارداد روزانه ۲۵ میلیون مترمکعب گاز به ترکیه با قیمت هر مترمکعب ۳۰ سنت فروخته شود - البته ظاهراً ابتدای امر با ۴۰ سنت بسته شده بود - از آنجا که در قراردادهای فروش گاز، سال کاری ۳۵۰ روز در نظر گرفته می‌شود، با محاسبه‌های ساده حجم کل صادرات سالانه گاز ایران به ترکیه ۸ میلیارد و ۷۵۰ میلیون مترمکعب خواهد شد.

فصل سرما از طرفی ممکن است موجب افت فشار در تجهیزات کشور عرضه‌کننده و افزایش مصرف در کشور تولیدکننده شود، لذا در قرارداد دامنه‌ای بین ۸ تا ۱۰ میلیارد در نظر گرفته شده است تا در این دامنه تبادلات ۲ کشور ذیل قرارداد بوده و قابل پیگیری حقوقی باشد.

معمولاً در قراردادهای فروش بلندمدت گاز، تعیین میزان کف و سقف فروش بر اساس میانگینی از توان فروشنده و نیاز خریدار تعیین می‌شود. در فصول گرم که خریدار تمایل کمتری برای خرید گاز دارد، این کف قرارداد است که ممکن است خریدار را موظف به التزام حداقل خرید کند. در مقابل در فصول سرد اگر نیاز کشور خریدار بیش از حد سقف فروش باشد، میزان سقف توافقی است که به داد فروشنده خواهد رسید و فروشنده راز مناقشات احتمالی آسوده می‌کند. توجه کنید که ایران در فصل سرما برای فروش گاز بیشتر از حد معمول صادرات خود ۲ مشکل دارد. اول اینکه به دلیل سرما با افزایش تقاضای داخلی ممکن است مواجه شود و مجبور باشد ابتدا نیاز داخل را برطرف کند و دوم اینکه سرما هم‌زمان منجر به افت فشار گاز نیز خواهد شد و انتقال آن را مشکل‌تر خواهد کرد. بر اساس نکات فنی مرور شده تا اینجا هیچ نکته

نگران‌کننده و محرمانه‌ای در کار نیست. حتی با نگاه به دادگاه قبلی ایران و ترکیه در سال ۸۸ نیز که ایران نتوانست ترکیه را - به دلیل تنزل از مقدار حداقل فروش - به پرداخت حدود ۶۰۰ میلیون دلار جریمه محکوم کند، احتمالاً انگیزه برای علنی کردن و غیرمحرمانه کردن آن بیشتر هم باید باشد. چه‌بسا با

دریافت پیام‌های شما در شبکه‌های اجتماعی

۰۹۲۰۳۰۳۳۹۳۰

پیامک خوانندگان

۱۰۰۰۲۳۳۱

www.vatanemrooz.ir

سلام وطن

۶۶۴۱۳۹۴۲

یادداشت امروز

نقشه تخریب استقلال ملی

علی هدایت

هر چند ۳۷ سال در منظومه زمانی پایش تحقق اهداف یک نظام عمری کوتاه محسوب می‌شود و براساس عرف تاریخ، انقلاب اسلامی ملت ایران هنوز «نویا» است اما دغدغه‌های نسلی ایرانیان برای چشیدن طعم شیرین پیشرفت و رفاه‌نیز موضوعی غیرقابل چشم‌پوشی است. مخالفان پیشرفت ملی کوشیدند دستیابی به «نرزی هسته‌ای» را مانع پیشرفت و توسعه ایران معرفی کنند و به همین جهت پر کردن راکتور هسته‌ای به رنج به دست آمده با «سیمان» را در مسیر بهبود وضع معیشتی مردم، شایسته برگزار جشن و پایکوبی برشمردند! شواهد بسیاری نشان از آن دارد که طیف غربگرا، امروز می‌کوشند با عملیات روانی گسترده، «استقلال ایرانیان» را سدی در برابر رشد اقتصادی و سیاسی کشور نمایش دهند و برنامه بعدی ضدانقلاب، نفی استقلال ملی از درون جامعه است.

حضرت علی(ع) می‌فرماید: «انسان‌ها دشمن چیزی می‌شوند که به آن علم ندارند». پس می‌توان به برنامه حساب شده و موبذیانه‌ای اندیشید که در پس آن سیاست خارجی وابسته، کشاورزی تعطیل، واردات هنگفت، پلمب کارخانجات و صنایع ملی و در یک کلام تعطیلی زیربنای علمی و صنعتی «استقلال ملت» نیز در مسیر پیشرفت اقتصادی و سیاسی، شایسته جشن و سرور برشمرده شود!

ضدانقلاب و شکار استقلال

«ضدانقلاب» به فرد یا جریانی گفته می‌شود که با یک انقلاب یا آرمان‌ها و اهداف آن مخالفت می‌کند. پس برنامه ضدانقلاب پس از وقوع یک انقلاب آغاز می‌شود و به واسطه آن تلاش می‌شود تماماً یا جزئی از اهداف انقلاب برانداخته یا برعکس شود. صفت «ضدانقلاب» نیز مربوط به جنبش‌هایی است که تصمیم دارند وضعیت امور یا اصول را به وضع پیش از انقلاب برگردانند. با این احتساب مخالفت با «استقلال» در جامعه‌ای پس‌انقلابی که با شعار «استقلال، آزادی، جمهوری اسلامی» بنا نهاده شد، عیناً رفتاری «ضدانقلابی» است.

«استقلال» در منظومه فکری - فلسفی اسام خمینی، نقشی حیاتی دارد به نحوی که پژوهشگران، پایه نظریه «حرکت جهانی مستضعفین ضد مستکبرین» را در استقلال‌طلبی از نظم ظالمانه حاکم بر جهان تبیین می‌کنند. پس مساله اصلی انقلابیون نظم حاکم بر نظام جهانی است که قائم به ظلم به مستضعفین است و استراتژی آن تضعیف مستضعف با هدف حفظ و گسترش سرمایه با ضربه زدن و نقض «استقلال» اقتصادی، سیاسی و اجتماعی جوامع ضعیف نگاه داشته شده است. ابرقدرت‌های جهانی در نقش مدیران یک‌ه‌تاز نظم جهانی، همیشه طیعی آنها بوده‌اند و کوشش می‌کنند مانع رشد سایرین شوند. البته این مساله‌ای تاریخی است که کشف مسلمانان یا ایرانیان هم نیست و پایه بروز حرکت‌های بسیاری در جهان شده که اکثریت آنها شکست خورده‌اند. تنها انقلاب جدی ضداستکباری باقیمانده در جهان انقلاب اسلامی ایران است.

در رای وابستگی!

پس استقلال ملتها و دولت‌ها دشمن اصلی نظم ظالمانه صهیونیستی حاکم بر جهان است، چرا که مسیر زیاده‌خواهی آنها را سد کرده و توان پاسخگویی به زیرساخت فلسفه لیبرال - سرمایه‌داری یعنی «صرف‌گرایی سرطانی» را از آنها می‌سنزند. به زبان ساده‌تر، اگر مستضعفین توانگر شوند و در مسیر استقلال‌طلبی قدم بردارند، مستکبرین نمی‌توانند ذخایر و منابع آنها را مفت صاحب شوند و درآمد‌ها و ثروت خود را انباشت کنند.

ادامه در صفحه ۵